

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **T. H. D.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

zastoupeného JUDr. Alešem Nytrou, advokátem
sídlem Přívozská 703/10, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2023, č. j. OAM-968/LE-BA01-HA13-2023, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 6. 11. 2023 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení

§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva, žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neprovedl řádně všechna potřebná šetření. Připomněl, že důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu byl strach z osob z věřitelů a lichvářů (tzv. černé společnosti) v zemi původu, od kterých si žalobce zapůjčil finanční prostředky.
3. Je nanejvýš pravděpodobné, že v případě návratu do země původu nebude žalobci ze strany vietnamských orgánů poskytnuta adekvátní ochrana a bude vystaven ohrožení zdraví či dokonce života. Je známo, že Vietnam má problémy s chudobou a pro žalobce to znamená, že není schopen získat práci k zajištění základních životních potřeb. Žalobce má dále za to, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany, neboť je pravděpodobné, že by po návratu mohl být vystaven mučení, nelidskému a ponižujícímu zacházení či trestání.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Odkázal na informace o zemi původu stran postupu v zemi původu ve vztahu k poskytování „úvěrů na černo“. Z těchto informací také vyplývá, že ve Vietnamu existují možnosti, které může žalobce při ochraně svých práv využít. Posouzení žalobcova případu je dle žalovaného v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, která poskytuje dostatečné odpovědi na všechny žalobní námítky. Žalovaný se dále odkázal na dle jeho názoru zcela dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 17. 7. 2023 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 10. 7. 2023 zajištěn za účelem správního vyhoštění, neboť byl dne 9. 7. 2023 kontrolován PČR, neměl platný cestovní doklad ani žádné oprávnění k pobytu v ČR.
6. Při poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že je ženatý, z Vietnamu odjel přímou linkou dne 18. 11. 2021 do Prahy na pracovní vízum platné 6 měsíců, po skončení platnosti víza pobýval v ČR nelegálně. O mezinárodní ochranu žádá, protože si půjčil peníze ve Vietnamu od černé společnosti, obává se po návratu do vlasti lidí z této společnosti. Následně v pohovoru k jeho žádosti doplnil, že ve vlasti neměl žádné potíže při odjezdu, neměl potíže ani s bezpečnostními složkami a státními orgány. V ČR chce legálně žít a pracovat a zabezpečit finančně svou rodinu.
7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu ze dne 14. 6. 2022 a dále Informace MZV ČR z 2. 3. 2023 k legálním půjčkám a nezákonnému půjčování peněz ve Vietnamu.
8. Následně dne 12. 10. 2023 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha legalizovat si pobyt v ČR. Návrat do země odmítá, jelikož se obává svých věřitelů. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce neuvedl žádné konkrétní relevantní informace mimo svého tvrzeného důvodu k opuštění vlasti. Tvrzené obavy ze stran věřitele kvůli svým dluhům nelze vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Stejně tak nelze vyhodnotit jako pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Tvrzeným důvodem žádosti o mezinárodní

ochranu je snaha o výdělek a legalizaci pobytu. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany, ani pro udělení azylu z humanitárních důvodů.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 22. 7. 2024.
10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu vyplývá zcela jednoznačně, že žalobce se nikdy na státní orgány ve Vietnamu neobrátil, ačkoli nevyvstaly žádné okolnosti (nebyly ani nikým tvrzeny), že by mu v tomto cokoli bránilo. Zprávy o politické a bezpečnostní situaci ve Vietnamu považuje krajský soud za zcela dostačující a podložené. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností.
11. Krajský soud si v této souvislosti dovoluje připomenout judikaturu Nejvyššího správního soudu v otázce pronásledování soukromými osobami. Například v rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 – 48 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, který formuloval v právní větě, že *„Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vybrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“* V právní větě rozsudku ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 – 54, pak Nejvyšší správní soud uzavřel, že *„Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu. Nebyla-li žádost o azyl podána bezprostředně po příjezdu na území České republiky, ale až poté, co stěžovateli nebyl pro pozdní podání žádosti prodloužen pobyt, na území České republiky pobýval nelegálně a hrozilo mu správní vyhoštění, svědčí to o její účelovosti.“* V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2015, č. j. 4 Azs 63/2005-55 tento uzavřel, že *„Důvodem pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu (§ 12 zákona č. 325/1999, o azylu) není, odešel-li žadatel ze země původu pro obavy ze msty soukromé osoby (věřitele, jemuž nesplatil dluh), nadto za situace, kdy vybrožování ani neoznámil policii a o azyl požádal v České republice teprve poté, kdy mu zde bylo uděleno správní vyhoštění.“*
12. Optikou uvedené judikatury lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. V neprospěch žalobce lze přitom vyhodnotit okolnost, že o mezinárodní ochranu požádal až v návaznosti na zajištění žalobce poté, co bylo zjištěno, že je v ČR nelegálně. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění

podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Pro krajský soud není rovněž relevantní skutečnost, že žalobce odešel ze země původu pro své dluhy, které ve své zemi v době opuštění měl. Podle krajského soudu se žalovaný v dostatečné míře zabýval také podmínkami pro udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany, přičemž správně uzavřel, že pro udělení těchto druhů ochrany podmínky u žalobce splněny nejsou.

Závěr a náklady řízení

13. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 22. července 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce